

תת"ע 4055/07/19 - שי זקן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4055-07-19 מדינת ישראל נ' זקן
תיק חיצוני: 10153228076

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	שי זקן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 23.9.2019.

המבקש קיבל דו"ח המייחס לו עבירה של אי ציות לרמזור אדום בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 בתאריך 2.9.2018.

המבקש ביקש להישפט על העבירה והדיון בעניינו נקבע ליום 23.9.2019.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו הקנס המקורי בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי מדובר בפעם הראשונה בה מגיע לבית המשפט. לטענתו הגיע ביום הדיון לבית המשפט הנמצא במגרש הרוסים שבירושלים וכעת מבקש להגיע לדיון כאשר הוא יודע את המיקום.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי המבקש קיבל זימון לדיון שנקבע לתאריך 23.9.2019, זאת לאחר שביקש להישפט, אולם לא התייצב מהסיבות השמורות עמו.

לטענת המשיבה גם אם נקבל את טענת המבקש כי התבלבל במיקום בית המשפט, על אף שבהזמנה לדיון נכתבה כתובת בית המשפט במפורש, המבקש לא טרח להגיע לדיון לאחר שהבין כי טעה.

המשיבה הוסיפה וטענה כי טענתו של המבקש כי זאת הפעם הראשונה בה מגיע לבית המשפט לתעבורה תמוהה, כיון שנשפט בעבר בבית משפט זה. המשיבה ציינה כי ישנם דיונים נוספים שנקבעו בעניינו בבית משפט זה, אליהם לא טרח המבקש להתייצב.

דין והכרעה

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) נקבע :

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש לא חלק על כך שהודעת תשלום הקנס וההזמנה לדין הומצאו לו כדין.

לטענתו אי התייצבותו לדין נבעה מטעות באשר למיקומו של בית המשפט לתעבורה. אין בידי לקבל טענתו של המבקש. ראשית בהזמנה לדין נכתב באופן מפורש כתובתו של בית המשפט לתעבורה. שנית לחובת המבקש לא פחות מ-91 הרשעות תעבורה קודמות ועל כן אין זה סביר, וזאת בלשון המעטה, שהמבקש לא ידע מיקומו של בית המשפט לתעבורה. גם אם טעה המבקש היה עליו להגיע לבית המשפט לתעבורה עם גילוי טעותו אולם, משבחר שלא להתייצב לדין אין לו להלין אלא על עצמו.

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

במקרה שבפניי המבקש לא העלה כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לו.

יתרה מכך, חרף עברו התעבורתי המכביד ביותר של המבקש הכולל 91 הרשעות קודמות ועל אף בקשת המשיבה להשית על המבקש, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וכפל קנס הושת עליו הקנס המקורי בלבד.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ט, 26 ספטמבר 2019, בהעדר
הצדדים.